

JAKUSZEK JAN (1910-1999)

Urodził się 6 grudnia 1910 roku w Dusinie. Syn Franciszka i Agnieszki z domu Karolewicz. W Dusinie ukończył Szkołę Powszechną, a w Gostyniu Szkołę Doksztalającą Zawodową. Praktyczną naukę w zawodzie stolarza pobierał od 1 listopada 1927 roku do 1 listopada 1930 roku w firmie Jana Grzymisławskiego – Tartak – Fabryka Mebli – Handel Drzewem – przy ulicy Starogostyńskiej 11. 28 września 1931 roku złożył egzamin czeladniczy.

5 kwietnia 1932 roku został powołany do czynnej służby wojskowej, którą odbył w 56. pułku piechoty w Krotoszynie. W 1933 roku przeniesiony został do rezerwy. Od 9 lipca 1934 roku do 2 października 1937 roku pracował w Zakładzie Jana Grzymisławskiego, a następnie do 23 sierpnia 1939 roku w Stolarni Adama Eitnera. W 1938 roku zawarł związek małżeński z Różą Andrzejewską. 24 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany do 70. pułku piechoty. Z jednostką w ramach 25. Dywizji Piechoty brał udział w kampanii wrześniowej, m.in. w walkach odwrotowych na kierunku Łowicz i Warszawa. Przedostał się do stolicy i brał udział w jej obronie. 1 października został wzięty do niewoli niemieckiej. Przebywał w obozach jenieckich w Pruszkowie, Grodzisku Mazowieckim i w Rawiczu, z którego w listopadzie został zwolniony. Podczas niemieckiej od 5 marca 1940 roku pracował w firmie Grzymisławskiego, którą do 7 lutego 1944 roku kierował Niemiec Franz Rissel, a następnie Herman Lorenz.

19 lutego 1945 roku podjął pracę w Państwowej Fabryce Mebli przy ulicy Dzierżyńskiego 4 (obecnie ulica Ks. Franciszka Olejniczaka). Na emeryturę przeszedł w 1975 roku. Od 1973 roku członek ZBoWiD.

Zmarł 27 stycznia 1999 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1979), Medal za Warszawę 1939-1945 (1995), Medal „Zwycięstwa i Wolności 1945”, Medal „Za Udział w Wojnie Obronnej 1939” (1982).